

ת"פ 21995/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

20 אוקטובר 2014

ת"פ 21995/14 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקה

המASCIIמה

בענין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

זכור דין

רקע

1. ביום 1.9.2014 הורשע הנאשם על-יסוד הודהתו שניתנה במסגרת הסדר-טייעון, בעבירות שיווחסו לו בכתב-אישור מתחוקן כדלקמן: תקיפה בת-זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק) (שתי עבירות); איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ותקיפה סתם של קטין על-ידי אחראי לפי סעיף 382(ב)(ב) לחוק.

כתב-אישור המתחוקן מחזק שני אישומים. בהתאם לחלק הכללי לכתב-אישור המתחוקן, הנאשם והמתלוונת נשואים מזה 20 שנה ולהם 6 ילדים. על-פי אישום הראשון לכתב-אישור המתחוקן, ביום 4.9.2014, בסמוך לשעה 22:00, בסלון ביתם שכפר..., התגלו ויוכו בין הנאשם למתלוונת באשר להוצאות הכספיות של ביתם. לפתע, במהלך הויכוח, בנוכחות ילדיהם ולא סיבה מוקדמת, החל הנאשם לקלל ותקף את המתלוונת שלא כדין בכר שהכה באמצעות ידיו בפניה ובعنינה. בהמשך, הכה הנאשם את המתלוונת באמצעות כוס הקפה שהייתה בידו. לאחר מכן, גירש הנאשם את המתלוונת מהסלון לחדרה. כתוצאה ממשיו של הנאשם, נגרמו למתלוונת חבלות של ממש בדמות סימנים כחולים ואדומים בפניה ושריטות בגבה. בגין אישום זה, יוכסה לנאים עבירה אחת של תקיפה בת-זוג הגורמת חבלה של ממש.

על-פי אישום השני לכתב-אישור המתחוקן, ביום 10.5.2014 בסמוך לשעה 16:00, נתגלו ויוכו בין הנאשם למתלוונת באשר למספר טלפון שמננו התקשרו אליה ולא נענה על ידה. במהלך הויכוח, הביע הנאשם את התנגדותו לכך שהיא למתלוונת טלפון והאישים אותה בכר שהוא לא מוצא עבודה. בהמשך לכך, בנוכחות ילדיהם, הנאשם בעט במתלוונת והכה אותה בידו עד שנפלה על רצפת הסלון, והמשיך להכות בגבה בעודה שכובה על הרצפה. בעקבות כך, ע.ש., בנים הקטין של הנאשם והמתלוונת (יליד 1998), התקשר לקרוبيו. האחוריים הגיעו לבית בסמוך לשעה 18:00, והורו לנאים להפסיק לנქוט באלים כלפי המתלוונת. במהלך שיחתה של המתלוונת עם אחיה, החל הנאשם לצחוק והורה למתלוונת לצאת מן הבית, תוך שהוא בכר שדחף אותה באמצעות ידיו. ע.ש. ניסה למנוע את המשך התקיפה של הנאשם את אימו המתלוונת, אז קיבל מכחה בפניו. בהמשך לכך, ברוחה המתלוונת לחוץ הבית בעוד שהנאשם רודף אחריה. משהיג הנאשם את המתלוונת, נshr אותה בגבה. בהמשך, איים הנאשם על המתלוונת בפגיעה שלא כדין בגופה ובוחיה באומרו לה: "אני ארצח אותך". כתוצאה ממשיו של הנאשם נגרמו למתלוונת חבלות של ממש

בדמות סימנים כחולים ואדומים בפניה ושריותם בגבהה. בגין אישום זה, יוכסה לנאשם עבירה נוספת של תקיפה בת-זוג הגורמת חבלה של ממש, וכן יוכסו לו עבירות איומיים ועבירה של תקיפה סתם של קטן על-ידי אחראי.

בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שפורטו בראשית הדברים.

2. בהתאם להסכמה הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הורתתי על הכנת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. יעיר כי לא הושגה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 48, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים 3 עד 17. טרם מעצרו בתיק זה, התגורר הנאשם עם משפחתו בירושלים, והוא גادر עבר פלילי. הנאשם סיים 6 שנות לימוד בלבד, והחל לעבוד ולסיע בפרנסת המשפחה מגיל צעיר עקב מחלת אביו. הנאשם עבד במשך שנים ארוכות ככבן משנה בתחום האלומיניום, הן כಚיר אצל אחיו והן עצמאית. בחודשים שקדמו לביצוע העבירות נשוא תיק זה, הנאשם היה מבוטל והתקשה לפרנס את משפחתו. עוד עולה מהתסקיר כי לפני מספר שנים, נשא הנאשם אישה שנייה. נישואיו השניים של הנאשם היו גורם למתיחות בין לבין המתلونת. התרומות שירות המבחן היא כי לנאשם דפוסי חשיבה נוקשים ופטריאכליים, וכי הוא מציג תפיסות רכושניות כלפי אשתו ולדיו.

אשר לעבירות הנדונות - הנאשם מסר כי הרקע לביצוע נעוץ בלחץ הקשה בו היה נתון בשל אי יכולתו לפרש את משפחתו. לצד זאת, הנאשם הכחיש פרטיהם רבים מהמיוחס לו בכתב-האשם המתוקן והתקשה לקחת אחריות על מעשייו. התרומות שירות המבחן הינה כי הנאשם ממעט מחומרת מעשיו, מטעטש ומצמצם את האירועים נשוא כתוב-האשם המתוקן, ואינו רואה בעיתיות באופן התנהגותו באירוע, בין היתר על רקע תפיסתו הפטרייאכלית. הנאשם שלל צורך או רצון להשתלב הטיפול לאלימות, והבער רצון לשוב ולפרש את בני משפחתו.

במישור המלצה - שירות המבחן התרשם כי המעצר מהווה גורם מרתיע ומצביע גבולות עבור הנאשם. מצד שני, הנאשם התקשה לקחת אחריות על התנהגותו ושירות המבחן התרשם כי איןנו מפנים את חומרת מעשיו וכן הציג תפיסות רכושניות מהוות להבנתו הצדקה להתנהגות צאת בעtid. בהתחשב בכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

טייעוני הצדדים לעונש

4. המأشימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכם החברתיים שנפגעו בדין. לגישת המأشימה, מתחם העונש ההולם בגין כל אישום נע בין מאסר קצר בפועל ל- 18 חודשים מאסר בפועל. בנסיבות העניין ונוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, עתרה המأشימה להשיט עונש של 24 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה הצופה פני עתיד, קנס ופיקוח.

מנגד, טען בא-כח הנאשם כי מתחם העונש ההולם לשני האירועים יחדיו נע ממאסר מותנה ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל הניטנים לרוצוי בעבודות שירות. בא-כח הנאשם עמד בטיעונו על מכלול הניסיבות לפחות (לרבבות העדר עבר פלילי, ילדות קשה של הנאשם ותמיכת משפחת הנאשם במתלוננת) ועתיר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה (כ חמישה חודשים).

ווער כי כל צד תマー טיעונו לעונש באסמכאות מהפსיקה.

הערות מקדימות

.5. בטרם אפנה למלאת גזירות הדין בעניינו של הנאשם, אני רואה להעיר שתי הערות מקדימות:

ראשית, כפי שפורט לעיל, כתב-האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם כולל שני אישומים. בנסיבות העניין, אני סבורה כי לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת, שני האישומים מהווים אירוע אחד לפיסעיף 40יגלווק העונשין. כך הוא הדבר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירות מסוימת סוג שבוצעו בתוך אותו תא משפחתי בסמיכות זמניות (יום אחריו יום, בהפרש של פחות מ- 24 שעות בין מקרה למקרה), כאשר נגעת העבירות העיקרית בשני האישומים הייתה אשת הנאשם (המתלוננת).

שנייה, בתסקירות שירות המבחן מובאים דברי המתלוננת שטענה בפני שירות המבחן כי מתחילה נושאיה עם הנאשם ובמשך כל השנים, נהג הנאשם להזכיר תדייר (לפי הנטען, המתלוננת לא התלוננה על כך במשטרה קודם לכן, על-מנת להגן על שמו של בעלה). בהתייחס לדברים אלה, יצוין כי במסגרת תפkidה, רשאית היה קצינת המבחן לשוחח עם המתלוננת ואף להביא בתסקירות מדבריה. יחד עם זאת, אני רואה להציג כי בית-המשפט לא יתייחס לטענות האמוריות של המתלוננת כלל עובדה מוכחת או מוסכמת, שכן מדובר בטענות שאין חלק מעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם והן לא הוכחו (ראו והשוו: דברי כב' השופט זילברטל בע"פ 5316/13 מסאלחה נ' מדינת ישראל, פיסקה 8 (9.12.2013), שם ذובר במרקחה הפור בנסיבותיו, במסגרתו הובאו בתסקירות שירות המבחן נתונים מקלים מפיו של הנאשם, אשר חרגו מן העובדות המוסכמות שנכללו בכתב-האישום באותו פרשה. כב' השופט זילברטל קבע כי יש להתייחס לאותו מידע סובייקטיבי כאלו נתון שנמסר לשירות המבחן, ולא כלל עובדה מוכחת או מוסכמת; עוד ראו והשוו: ת"פ (ו-מ) 47798-03-13 מדינת ישראל נ' פלוני, פיסקה 4 ואילך (29.6.2014)). ברו, אפוא, כי המוגשת העובדתית הרלוונטית לגזירת דין של הנאשם, מוגבלת לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ולא מעבר לכך. לצד זאת, אוסיף ואומר כי למקרא הتفسיר עולה בבירור כי שירות המבחן לא ביסס את עמדותיו על כתב-המתלוננת דווקא, אלא על נתונים אחרים, כגון: הפער שעלה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן ביחס לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה לפניי, התפיסות שהביע הנאשם בפני שירות המבחן כלפי אשתו ולדיו, וכן העובדה שה הנאשם של צורך בהתרבויות טיפולית. בהתחשב בכך, עמדת שירות המבחן תובה אף היא במסגרת מכלול השיקולים הרלוונטיים במלאת גזירת הדין.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה בהתאם לעקרון הלהימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובנסיבות הענישה הנהוגה.

7. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירות בגין הורשע הנאשם עניינים בשמירה על שלמות הגוף מפני פגעה פיזית, וכן בהגנה על תחושת הביטחון האישי ועל שלות הנפש של הפרט. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האלים מוצעות בתא המשפחה, כלפי בית-זוג ו/או קטינים, בתוך בית-המשפחה שאמור להוות מקום מבטחים ותחת זאת הופך למקום בו שולטים כוח-הזרוע והאימה. עצמת הפגיעה בערכים הנדונים מתחדדת כאשר עבירות האלים מוצעות לניגוד עני הילדים הקטנים שאביהם אמור להוות עבורים דmons מגוננת ומיטיבה, ותחת זאת הופך לדמות אלימה ומטילת פחד בבית, אשר הקטנים עצם נפגעים מanche-זרועו של האב בעת שהוא תוקף את אם-המשפחה. בית-המשפט עומד בפסיכותיהם על הצורך להבהיר מסר עונשי ברור ומרתיע בגין עבירות מסווג הנדון. ביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שהמחוקק ראה להכפיל את העונש המרבי שבית-משפט מוסמך להטיל בגין עבירות אלימות למיניהם כלפי בית-זוג וקטינים בתחום המשפחה.

8. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** במקרים דנן מעלה כי הנאשם נהג באלים בתחום בית המשפחה בשני אירועים שפער-זמןם ביניהם היה פחוות מ- 24 שעות. באירוע הראשון, בעקבות ויכוח שנתגלו בין הנאשם למתлонנות אשר להוצאות כספיות, קילל הנאשם את המתлонנות והכה אותה באמצעות ידיו בפניה ובעיניה. בהמשך, הכה הנאשם את המתлонנות באמצעות כוס קפה שהייתה בידו, וירש אותה מסלון הבית לחדרה. אירוע זה התרחש בנסיבות ילדייהם של בני-הזוג. באירוע השני, בעקבות ויכוח שנתגלו בין הנאשם למתlonנות אשר למספר טלפון שמננו התקשרו אליה ולא נענה על-ידה, הנאשם בוט במתlonנות והכה אותה עד שנפלה על רצפת הסלון, והמשיך להכות בגבה בעודה שכובה על הרצפה. גם אירוע זו התרחש בנסיבות ילדיים של בני-הזוג. האלים בה נקט הנאשם הובילה את בנים הקטן של בני- הזוג לפנות לקרוبي משפחה ולבקש מהगע למקומם, אך ללא הועל. הנאשם הוסיף ותקף את המתlonנות, הורה לה יצאת מן הבית, דחפה החוצה, דף אחריה לחצר, ונשך אותה בגבה. מעשיו של הנאשם לו בנסיבות ובאיומים כי ירצה אותה. זאת ועוד; במהלך האירוע, בנו הקטן של הנאשם אשר ניסה לסייע לאמו, קיבל אף הוא מכחה בפניו.

כתוצאה מעשיו של הנאשם בשני האירועים האמורים, נגרמו למתlonנות חבלות של ממש בדמות סימנים כחולים ואדומים בפניה ושריות בגבה. יש להניח כי מלבד הנזק הפיזי והרגשי שנגרם למתlonנות, הותירו מעשיו של הנאשם חותם גם אצל ילדיים הקטנים שהיו עדים לנסיבות שאביהם הפליא באיהם, ואחד מהם אף קיבל מכחה בפניו כאשר ניסה לסייע לאימו (יוער כי אין טענה שלקטן נגרמה חבלה פיזית בגין אותה מכחה).

מדובר, כאמור, ברצף של אירועים אלימים בבית המשפחה, במהלךם תקף הנאשם פעמיים אחר פעם באמצעות בעיות, מכות, נשיכה ושימוש בחוף (כוס קפה). מעשי האלים גרמו למתlonנות חבלות ממשיות, ובוצעו ככלם בנסיבות ילדיים הקטנים של בני-הזוג. המעשיםלו בהשמעת קללות ואיומים על חייה של המתlonנות. הגעת קרוב-משפחה לבית לא מנעה מההendant לחסל מעשייו, ואף המכחה שקיבל לצדם הקטן של בני-הזוג מאביו תוך כדי תקיפת המתlonנות, לא גרמה לנאים להפסיק את מעשי האלים כלפי אשתו. מדובר במעשי אלימים חמוריים, שהוא בהם כדי לזרע אימה בבית, לפגוע פגעה ממשית בגופה של המתlonנות, וכן לرمום את גשותה ואת כבודה

academ-and-family.html
academ-and-family.html
האם עוליה כי הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע המעשים כללו שילוב של משבר אישי שחווה הנאשם בין היתר עקב אבטלה בה היה שרווי, וכן תפיסות פטראיכליות ורכושניות של הנאשם כלפי אשתו וילדיו.

9. **מדיניות העונישה הנוגנתבנוגע** למי שהורשע בעבירות אלימות כלפי בת-זוג בשילוב עם אלימות כלפי יلد-קטין, מבוססת על דרך הכלל על עונשי מאסר בפועל. במקרים קלים (שאינם כוללים גרימת חבלה גופנית ו/או כאשר הנאשם הוכיח עצמו בתחום טיפול משמעוני), יכול רצויו עונש המאסר בפועל להיעשות בדרך של עבודות שירות. במקרים חמורים יותר, מדובר בעונשי מאסר בפועל לרצויו מאחרוי סורג וברית.

10. בהתחשב בכךון ההלימה המהווה עקרון מנחה בעונישה; בשים לב לערכים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם במקרה דנן; בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים כפי שפורטו לעיל, וכן בהתחשב במידיניות העונישה הנוגנת; אני סבורה כי מתחם העונש הולם **למעשי העבירות שביצע הנאשם במסגרת שני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן, נע ממספר בודד של חודשי בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.** בנסיבות העניין, לא ראוי לחרוג ממתחם זה **לקולא או לחומרה.**

העונש המתאים

11. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יאלחוק העונשן.

לקלוא, שקהלתי את הودאת הנאשם בעבודות כתב-האישום המתוקן, דבר ש:ssחזר את הצורך להעיד את המתлонנות ואת בנים הקטין של בני- הזוג בבית- המשפט. אני סבורה כי יש להעניק לנตอน זה משקל ממשי. בנוסף, שקהלתי את העבודה שמדובר בנאי חסר עבר פלילי, אשר עוצר לראשונה בחיו מאחרוי סורג וברית במשך חמישה חודשים עד כה. עוד ראוי ליתן משקל לגילו של הנאשם (48), להיותו מפרנס משפחה המונה 8 נפשות, ולכך שמצבאה הכלכלי של המשפחה אינו טוב.

מנגד, עומדת חומרת המעשים עליה עמדתי לעיל, הכיעור הרב הטמון בהם והנזק שנגרם למחלוננות ולילדים עקב מעשי האלימות שהפעיל הנאשם בבית- המשפט פעם אחר פעם. בנוסף, ראוי ליתן משקל לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם איינו מפנים את חומרת העבירות, מתקשה לראות את הבעיותו הטמונה בתנהלוthon, מחזק בתפיסה רכושנית כלפי אשתו וילדיו ושולל צורך בטיפול. כל אלה מקימים סיכון להישנות ההתנהגות הפוגענית בעתיד. בהתחשב בכך, ראוי להעמיד את עונשו של הנאשם על לרף התחתון של המתחם שנקבע, על- מנת להבהיר לנאיים כי עליו להפנים את הפסול שבהתנהגותם וכי בית- המשפט לא יתייחס בסלחנותם למעשים מן הסוג בהם עסוקין. כמו כן, אטייל על הנאשם עונש מאסר מותנה ממשי, בשאיפה להרטיעו מஸוב על מעשיו בעתיד. לא ראוי להטיל עונשים כספיים כמボיק על-ידי המאשימה, בשים לב לכך שאינו מדובר בעבירה כלכלית ובשים לב לכך שבבני- הזוג חיים

יחדיו והנائم הוא מפרנס המשפחה.

סוף דבר

12. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנائم כדלקמן:
- א. 9 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי בן ארבעה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנائم ממאסר. התנאי הוא שהנائم לא יבצע עבירה אלימות מסווג עוון, לרבות עבירה של איומים.
- ג. מאסר על-תנאי בן שבעה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנائم ממאסר. התנאי הוא שהנائم לא יבצע עבירה אלימות שהוא פשע.

המציאות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למובוגרים.

גזר הדין יפורסם ברבים, ללא פרטים מזהים של הנائم וממתלוננת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014, בנסיבות הצדדים.